

İlahi Bağ

– safdeha · 04 Kasım 2018

İnsanı insana yakınlaştıran bağ nedir? Kokusu parfüm, teninde makyajı veriyor hüküm, bakınca elbise görünüyor büklüm büklüm... Her şeyi farklı ve bu saklanması kim dedirtecesine baş döndürüyor! Sanki karanlığın gizlediği ışığı arar gibi bakıyoruz. O ilk bakışta sürükleyen sel suyunun ittiği zoraki ırmağın büyüleyici korkusu, acaba dedirtiyor. O ırmak gelecekte kalırda akar mı duru? Çamurunu atınca nasıl görünür acaba? Başkasına, toprağına kalıcı bağ olur mu?

O bağ, sadece kalbin verdiği sezinleme ile, düşer dile! Hiç düşünmeden, gözünde ki peçeyi atar, haremine davet eder. Çeken görünüm değildir, ruhunun o göze ister istemez verdiği büyüdür. O büyü, güneşin doğuşuyla yanılmadığını anlar. Maya tutmuştur, o nehir Fırat olmuştur Dicle olmuştur. Doğanın kış mı yaz mı olduğuna aldırmadan. O kalpten sezinlenmişse ilahidir, baharın doğuşuna ve seherinin buğusuna teslim olur. İlahiye teslim kalbin yanılması mümkün mü?

Yıkanır sağanak yağmurda ten kokusu
Nefesinde bülbül sesi ilahidir dokusu
Ne güven arar ne de vardır korkusu
Her damlasında duru, şerde bırakmaz kuru
Yanarken yakar,
Kanarken kanar
Yerken banar...
Bu dünyaya ait değil coşkusu,
İlahi aşka konar!

Bağ, dokunmak değil, dokunduğu ten değil, görünmez ya, bu yüzden ilahi... Fikirlerini duyan sanar deli! Bilirler ki, bu dünyada insan insana asla sonsuz mutluluk veremez! İnsan yalnızca acıtır, o bağ tenseldir. Yüreğe girecek kadar kahraman olmaya cesaret edemez, bundan da kaçır. İnsan gururludur, egoya sahiptir, kendinden başkasını beğenmez, adeta dünyayı ben yarattım der. İlahi bağ olmazsa asla başkasına bağ olamaz. Kimseye rükü etmez, secde etse yalandır.

Bu yazıyı okuyan buna benzer ne kadar çok insanı görüyorum yüreğimde! O ilahi bağı keşfedebilselerdi keşke... Keşke!

Saffet Kuramaz